

skud, havde forøget sin Gæld med over 19 000 Kr.

Spørger man nu, hvad der kan gøres for at hjælpe paa Forholdene, ja, saa vil jeg sige, at først maa man spørge, hvad der kan gøres i Almindelighed for hele Landet i saa Henseende, for det vil jo ogsaa komme os til gode. Der maa vi slutte os til det Krav, der er rejst med særlig Styrke af det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, Kravet om Skatternes og Taksternes Nedsættelse i Forbindelse med energiske Forsøg paa at opnaa yderligere Toldlettelser; dernæst, hvad jeg har fremhævet, Sænkningen af Renten. Det er af stor Betydning, at de 9 Mill. Kr., som den højtærede Finansminister har stillet til Raadighed, har bidraget til at sænke Sparekasserenten paa samtlige Sparekassers Kapital; for det var Forudsætningen, at de Sparekasser, der vilde nyde godt af denne Kapital, skulde forpligte sig til at nedsætte Renten for samtlige Indskud. Her er det, jeg gentager, at vi maa se at naa frem til at faa en Sænkning af Bankrenten dernede, saa vi her kommer ned paa samme Niveau som det øvrige Land.

Saa har det ærede Medlem Hr. J. P. Nierste i Gaar henvist til Muligheden af at oprette landøkonomiske Forskudsforeninger, saaledes som de blev oprettet her i Landet ved Lov af 26. Marts 1898. Forholdet var jo den Gang det, at disse Foreninger af Staten modtog 5 Mill. Kr. som Driftskapital til 3 pCt. Der blev af denne Kapital udlånt 1,4 Mill. Kr. til Øerne og 3,6 Mill. til Jylland. Som Betingelse for Laanene krævede Staten optaget i Forskudsforeningernes Vedtægter: „Foreningens Formaal skal udelukkende være at yde de i Foreningen som Medlemmer optagne Landbrugere midlertidige Driftslaan til Dækning af Avlsbrugets løbende Driftsudgifter.“ Det er jo en Slags Fortsættelse deraf, naar den højtærede Landbrugsminister ved Lov af 18. Marts 1925 har indført Driftslaaneforeninger, og hvis jeg har forstaaet den højtærede Landbrugsminister rigtigt, er han ikke utilbøjelig til at tage under Overvejelse, om disse Driftslaaneforeninger ikke kan udvides noget i Retning af det, vi havde i Halvfemserne. Særlig nede hos os vilde det blive hist med Glæde, da vi havde lignende Institutioner i den tyske Tid. Der var af det preussiske Landbrugsministerium oprettet en Centralkreditanstalt i Kiel, og i Tilslutning til den havde vi Raiffeisenkasserne, Laanekasser, organiseret indenfor de enkelte Sogne med solidarisk Ansvar, som kunde drage Midler til sig dernedefra. Man har altsaa før været vant til noget i lig-

nende Retning, og jeg tror, det vilde kunne hjælpe en Del.

Dernæst vil jeg henvise til Slutningen af den Skrivelse som De samvirkende danske Landboforeninger har rettet til Landbrugsministeriet under 2. Oktober angaaende Oprettelsen af Akkordordninger. Det hedder der: „De samvirkende danske Landboforeninger vil derfor kunne slutte sig til § 4 i det høje Landbrugsministeriums Grundregler, der omhandler Nedsættelse af Amtsudvalg med den Opgave at bistaa ved Akkordordningen. Saadanne Ordninger har under den tidligere Landbrugskrise i Slutningen af 90erne været nedsat i visse Egne af Jylland paa Initiativ af Foreningen af jydsk Landboforeninger, og det er vor Opfattelse, at de nu lige som da vil kunne udføre et Arbejde til Gavn for Landbruget.“ Jeg ved, at der nede hos os i Sønderjylland er et udbredt Ønske om, at der maa tages Hensyn til det Fingerpeg, der er givet her i denne Skrivelse fra De samvirkende danske Landboforeninger.

Saa er der en Sag, som nede hos os har spillet en betydelig Rolle i Agitationen. Jeg ser, at Hr. Cornelius Petersen i de forskellige Samtaler, han har haft med højtærede Ministre, men ogsaa med Repræsentanter for Pressen, stadig er kommet tilbage dertil, og ligesaa har det ærede Medlem Hr. Schmidt i Gaar henvist til det. Det er den saakaldte Ulykkesforsikring. Det er min Mening, at der i Agitationen herom drives en hel Del Misbrug, man har oparbejdet en Forestilling om, at denne Sag er langt større, end den i Virkeligheden er, men der er paa den anden Side her Tale om en Art Dobbeltbeskatning, som efter min Mening bør undgaas. Forholdet var jo det i den tyske Tid, at hvad der skulde betales til Ulykkesforsikring, blev paalignet Arbejdsgiverne Aar efter Aar, og nu er der saa og saa mange Arbejdsinvalidere efter Genforeningen, som skal forsørges videre, og dette paalignes nu Aar efter Aar, men i Mellemtiden er den danske Ulykkesforsikring indført, og der maa ogsaa betales fulde Bidrag til den i Henhold til de almindelige danske Regler i Lov Nr. 314; og paa denne Maade er der kommet en Art Dobbeltbeskatning. Men fra Statens Side vistest der, da Klagerne blev stærkere, Imødekommenhed, og i 1922 gik Staten med til at bære Forskellen mellem 1 Krone og 45 Ø., altsaa 55 pCt. Staten har altsaa overtaget 55 pCt. af denne Udgift. Hvis man nu vil have en Forestilling om, hvor stor en Rolle denne Lov spiller, hvor meget det i Virkeligheden drejer sig om,